

Ն. Ս. Օ. Տ. Տ. ԳԱՐԵԳԻՆ Բ ԱՄԵՆԱՅՆ ՀԱՅՈՑ ԿԱԹՈՂԻԿՈՍԻՆ

Վեհապառ Տեր.

Շնորհավորելով Ամենայն Հայոց Կաթողիկոսիդ ծննդյան 50-ամյակը՝ անսովոր մի զգացում եմ ապրում, որն ինչ-որ փեղ անըմբռնելի է, ոչ երկրային: Թերևս սա եզակի դեպք է, որ ընձեռված է շնորհավորելու համազգային խոշոր գործչիդ ծննդյան հոբելյանը: Միաժամանակ պահն արժևորվում է նրանով, որ այդ հոգևոր առաջնորդը, գործիչը, անձը մեր դասընկերն ու համագյուղացին է:

1999 թվականի հոկտեմբերի պարամական օրը, երբ Մայր եկեղեցու զանգերի դուղանջների ներքո ի լուր Հայոց աշխարհի ավերվեց, որ Դուք ընտրված եք Ամենայն Հայոց Կաթողիկոս, մեզանից յուրաքանչյուրը, հպարտության վեհ զգացում ապրելով՝ ակամա հիշեց այն օրերն ու փարիները, երբ ապրում էինք մանկության և պապանեկության ուրախ և անհոգ օրերը:

Արդ, հին և անմոռաց հիշողությունները վկայում են, որ կամքի ու աշխատասիրության այն շնորհները, որ ունեիք, անպայման փալու էին իրենց արդյունքները: Ճիշտ է, որ մենք չէինք կարող պարկերացնել, որ մեր կողքի նստարանին մեծանում է Հայոց ապագա Հայրապետը և Հայոց Եկեղեցու հոգևոր առաջին սպասավորը, սակայն հեքադարձ հայացք գցելով մեր անցած ուղուն՝ այսօր հասկանում ենք և հպարտորեն գիտակցում, որ աստվածային փնտրիությամբ ամեն ինչ իր փրամաբանական շարունակությունն է ունեցել:

Այսօր երանությամբ են հիշվում այն օրերը, երբ Ձեր փունը դասամիջոցներին դառնում էր մեր ընդմիջման վայրը՝ լինելով անմիջապես դպրոցի կողքին: Երազի նման անցած օրերը, երբ մանկական խանդավառությամբ սպասում էինք Սարգսի փարի պարբերաբար չամիչներին ու Գրիգոր քեռու դեղձերը համարեսելուն:

Նաև երջանկությամբ հիշվում են այն օրերը, երբ Ձեր՝ Եվրոպայում ուսանելու փարիներին Հայաստան վերադառնալիս այցելում էիք հայրենի գյուղ, գրուցում մեր ժողովրդի և Եկեղեցու արժեքներից, դրանք ամրագրելու և զարգացնելու հեռանկարներից: Երբ որպես Ամենայն Հայոց Կաթողիկոս 2001 թ. Ամանորին այցելեցիք Ոսկեհափի միջնակարգ դպրոց, համագյուղացիները և աշակերտությունը խանդավառությամբ էին լցվել՝ լսելով Ձեր գալստյան մասին: Անշուշտ, այդ երջանիկ օրը դեռ երկար կմնա աշակերտության հուշերում, որ նաև դրական ազդեցություն է ունեցել դպրոցի կրթական և բարոյական կյանքում:

Այսօր, երբ աշակերտները հաճախ հարցնում են Ձեր մասին, իրապես հեքադարձ հայացքով են միայն արժևորվում այն քայլերը, որ կատարեցիք Դուք դպրոցական փարիներին՝ հոգևոր կրթության անցնելով: Համայնական փիրապետության փարիներին կամքի դրսևորման ու նպարակատուղվածության մեծ ուժ էր պահանջվում, որպեսզի շրջանցվեին ընդունված կանոններն ու կանխապաշարուն-

ները, մանավանդ հոգևոր արժեքներին փարվելն ու հոգևոր կրթության մեկնելը: Անշուշտ, դա դժվարընկալելի էր նաև մեզ համար: Բայց շուրջով՝ հոգևոր ճեմարանում Ձեր ուսումնառության առաջին փարիներին իսկ մենք հասկացանք, որ մեր ընկերն ընտրել է իր ուղին: Այնհայտ էր, որ Դուք ոչ միայն ուսանում էիք, այլև ապրում հոգևոր կյանքով՝ վկայելով այն նաև մեզ՝ Ձեր դպրոցի և մանկության ընկերներին:

Այսօր, երբ թղթին եմ հանձնում այս մտքերը, հպարտության, ուրախության զգացումները նաև շաղախված են այն հստակ գիտակցությամբ, որ Ձերդ Սրբության ուսերին է ծանրացած Եկեղեցուն և ազգին ծառայելու դժվարին, բայց քաղցր բեռը:

Վեհափառ Տեր. կրկին շնորհավորելով Ձեր հիսնամյակը՝ ցանկանում ենք Ձերդ Սրբությանը քաջառողջություն և երկար փարիների անխաթար գործունեություն:

Դուք ընտրվել եք Ամենայն Հայոց Կաթողիկոս ազգի համար շրջադարձային մի շրջանում, երբ ընկերային և քաղաքական բարեփոխությունների բովում ժողովուրդը ցանկացած գործչից մեծ ակնկալիքներ ունի, հատկապես հոգևոր գործչից և հոգևորական դասից: Ճանաչելով Ձեզ՝ վստահ ենք, որ Ս. Էջմիածինը Աստծո փնտրիչությամբ և Ձեր առաջնորդությամբ Հայոց աշխարհի վերափոխման ու վերագարթոնքի կենտրոնն է լինելու:

Ձեր վարած հոգևոր գործունեությունը եկեղեցական փարքեր աստիճաններում վկայում է այն մասին, որ ոչ մի փարակույս չկա, որ Ձեր հայրապետության փարիներին Հայ Եկեղեցին և հայ ժողովուրդը հասնելու են որակական նվաճումների, և մեր բազմաչարքար ժողովրդի ազգային և պետական խնդիրները Մայր Եկեղեցու հովանավորությունն են կրելու: Մեր հայացքը միշտ ուղղված է Լուսավորչի Աթոռին՝ հպարտության, վեհության և գորավիզ լինելու զգացումներով:

Հանուն Ոսկեհարի միջնակարգ դպրոցի, դասընկերների և համագյուղացիների՝

որդիական խոնարհությամբ մարչիմ ի համբույր

Ձերդ Սրբության Օծյալ Ս. Աջույն՝

ՄԱՆՎԵԼ ՄԱՆՈՒԿՅԱՆ